

РЕШЕНИЕ

№ 13674

гр. София, 07.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 11.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10284** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал.1 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод определение № 1512 от 26.09.2025 г., постановено по адм. дело № 436 по описа за 2025 г. на Административен съд – Кюстендил, с което е производството по него е прекратено и е изпратено по подсъдност за разглеждане жалбата на „Гарантранс“ ООД, идентификационен номер 25820117, [улица]/10, Р, О., Република Ч. (“G.”, s.r.o., UIC: C., OstravaRadvanice, L. 1199/10, Czech Republic), представлявано от управителя инж. Л. В., чрез упълномощения представител А. В. К., управител на „ПАМ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез адв. Д-р А. С. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 1 срещу Решение № ПИ-300 от 05.09.2025 г. на директор на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите С. (ТД на НАП). С жалбата се моли съдът да отмени оспореното решение на директора на ТД на НАП, тъй като е издадено в нарушение на закона и неправилно. Излагат се доводи, че потвърдено с обжалваното решение разпореждане на публичният изпълнител е нищожно, тъй като в него не са изложени никакви мотиви, които да го обосновават. Посочено е, че отсъствието на мотиви или дори схематичното им излагане представлява съществено нарушение на

административнопроизводствените правила. По отношение на материалната незаконосъобразност на обжалвания акт е посочено, че неправилно публичният изпълнител е отхвърлил направеното искане за отписване на публичните задължения на оспорващия. Излагат се доводи, че органите по приходите неправилно са приложили разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 4 ДОПК, която според жалбоподателя е неприложима, когато размерът на задължението се установява с издаден административен акт, но се определя по силата на правната норма. Посочено е, че в процесния случай размерът на задължението е установен с Решение № 32-365565 от 13.12.2018 г., издадено от Валето С., началник на Митница Б., връчено на 31.12.2018 г. Инвокират се съображения, че обжалването на решението на митническия орган, с което е установил размера на публичните държавни вземания, не е спряло неговото изпълнение и не е осуетило възможността за принудителното му изпълнение, защото жалбата няма суспензивен ефект. По тези съображения оспорващият твърди, че приложението на чл. 172, ал.1, т. 4 ДОПК е неправилно. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С., който поддържа жалбата и предлага да се уважи. Претендира сторените съдебно-деловодни разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С., редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Ф., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възражение на жалбоподателя.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП срещу „G.” с.г.о. е образувано изпълнително дело № [ЕГН]/2020 г. за събиране на установени и изискуеми публични задължения към 18.08.2025 г. в общ размер на 50 001, 58 лв.

Публичните задължения са установени с Решение № 32-365565 от 13.12.2018 г. на Агенция Митници, ТД „Митница Б.“ за следните изпълнителни титубли:

-Мито по Решение № 32-365565 от 13.12.2018 г. на Агенция Митници, ТД Митница Б., влязло в законна сила на 19.01.2021 г. в размер на главница 7 548,00 лв. и лихва в размер на 5 220, 27 лв. към 18.08.2025 г.;

-Данък ДДС при внос по Решение № 32-365565 от 13.12.2018 г. на Агенция Митници, ТД Митница Б., влязло в законна сила на 19.01.2021 г. в размер на главница 20 381,00 лв. и лихва 16 852, 31 лв. към 18.08.2025 г.

Това решение на Агенция Митници е било обжалвано по административен и съдебен ред пред АССГ и пред ВАС. С определение № 629 от 19.01.2021 г. на ВАС, съдебното производство е прекратено, като е оставено в сила. Определение № 3387 от 05.03.2020 г. ВАС, с което е потвърден актът на Агенция Митници. Решението е влязло в сила на 19.01.2021 г.

Изпълнителното дело № [ЕГН]/2020 г. е образувано през 2020 г.

На 04.08.2025 г. е постъпила молба № С250022-000-0466473, с която е поискано да бъдат отписани задълженията по посоченото изпълнително дело за нито и ДДС при внос по решение № 32-365565 от 13.12.20218 г. на Агенция Митници. ТД Б. е издадено Разпореждане № С250010-137-0004594 от 18.08.2025 г., с което не са отписани като погасени по давност задължения в размер на главница 7 548,00 лв. и лихва в размер на 5 220,27 лв., касаещи задължения за мито към дата 18.08.2025 г. както и задължения за ДДС при внос, в размер на главница 20 381,00 лв. и размер на лихва 16 852,13 лв. към дата 18.08.2025 г. С въпросното разпореждане е отказано погасяване по давност на задължения, касаещи мито по Решение № 32-365565 от 13.12.2018 г. на Агенция Митници, ТД Митница Б., влязло в законна сила на 19.01.2021 г. Публичният изпълнител е чел, че погасителната давност е спряна с предприетите действия по обжалване.

С разпореждане за присъединяване № С230022-105-013022 от 11.04.2025 г. по изпълнително дело са присъединени публични вземания по мито и ДДС при внос, с взыскател Агенция Митници, ТД Митница П. за данъчен период 29.03.2019 г. до 08.04.2019 г.

С Разпореждане за присъединяване № С230022-105-013022 от 11.04.2023 г. по ИД №[ЕИК]/2020 г. са присъединени публични вземания за Мито и Данък ДДС при внос с взыскател Агенция Митници, ТД Митници П. за данъчен период 29.03.2019 г. – 08.04.2019 г., което не се оспорва от жалбоподателя.

С Разпореждане за присъединяване № С200022-105-0104766 от 07.04.2023 г. по същото изпълнително дело е присъединено публично вземане „глоба“ с взыскател Агенция Митници, ТД Ю. морска за данъчен период 29.03.2019 г. – 08.04.2019 г., като не се оспорва в настоящето производство.

Спорното в хода на административното производство, респективно в съдебното е Разпореждане с изх. № С250010-137-0004594 от 18.08.2025 г. относно въпроса дали е изтекла погасителна давност и задълженията по същество дали следва да се отпишат като погасени. Срещу това разпореждане е подадена жалба на 27.08.2025 г., която е разгледана от директора на ТД на НАП С., който с решение № ПИ – 300 от 05.09.2025 г. я е отхвърлил/оставил без уважение като неоснователна.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 200 от ДОПК, в кръга на правомощията му, определени в разпоредбата на чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити.

Съгласно чл. 171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5 – годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. С изтичането на 10 годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите по чл. 188 о чл. 189 ДОПК.

В ДОПК са изброени случаите, в които давността се спира или прекъсва. Съгласно чл. 172, ал.1 ДОПК давността спира: 1. Когато е започнало производство по установяване на публичното вземане – до издаването на акта, но за не повече от една година; 2. Когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно – за срока на спирането; 3. Когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането – за срока на разсрочването или отсрочването; 4. Когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; 5. С налагането на обезпечителни мерки; 6. Когато е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение. Видно от разпоредбата на чл. 172, ал.1, т. 4 ДОПК се установява, че давността за установяване или събиране на публични задължения спира да тече, ако актът, с който задължението е определено, се обжалва по административен или съдебен ред. От този текст може да се направи извод, че в периода, през който се извършва обжалването, времето не се брои за давност и че след приключване на

обжалването, давността продължава да тече оттам, докъдето е стигнала.

От материалите по делото безспорно се установява, че публичните задължения на оспорващия са определени с Решение № 32-365565 от 13.12.20218 г. на Агенция Митници, ТД Митници Б., като същото е било обжалвано по съдебен ред и с определение № 629 от 19.01.2021 г. на ВАС е потвърден посочения административен акт. Следователно давностният срок по чл. 171, ал.1 ДОПК е бил спрян за времето на обжалване и след влизане в сила на Решение № 32-365565 от 13.12.2018 г., той е възобновен.

По отношение на Данък ДДС при внос, определен с посоченото вече решение на Агенция Митници, петгодишната давност е започнала тече от момента, в който решението е влязло в законна сила на 19.01.2021 г.

Настоящата инстанция споделя изложеното от ответника за неоснователност на твърденията на оспорващия за изтекла пет годишна погасителна давност от датата на образуване на изпълнителното дело, тъй като давностният срок не започва да тече от датата на образуване на изпълнителното производство, а от момента на възникване на задължението. В случая изпълнителното производство е било спряно на основание чл. 172, ал.1, т. 4 ДОПК, поради което давността не е прекъсвана на основание чл. 172, ал.2 ДОПК.

Не се споделят доводите на жалбоподателя за изтекла погасителна давност, тъй като с приемането на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. По силата на § 52 ПЗРЗМДВИП законът е влязъл в сила на 13.03.2020 г., с изключение на чл. 5, §3.§12, §25-31, §41, § 49 и § 51, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в Държавен вестник и се прилага до отмяна на извънредното положение.

В §29 от ПЗР на ЗМДВИП е предвидено, че до отмяна на извънредното положение: 1 срокът по чл. 171, ал. 2 ДОПК не се прилага;

2.Освен в случаите по чл. 172, ал.1 ДОПК давността спира да тече и за времето на обявеното извънредно положение.

По силата на § 13 на ЗИД към Закона за здравето, сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по ЗМДВИП, обявено с решение на НС от 13.03.2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в ДВ. А в §44 е предвидено, че законът влиза в сила на 14 май 2020г ., с изключение на §33, 34 и 35, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в ДВ.

Правилно ответникът е посочил в своя административен акт, че със ЗМДВИП има промяна в сферата на данъчното и осигурителното законодателство, тъй като в §25-29 от ПЗР са регламентирани специални разпоредби, с които се дерогират общите норми на ДОПК. Законът спира изпълнението на давностните срокове относно публичните вземания, принудителното изпълнение и неприложимост на абсолютна погасителна давност за времето на извънредното положение. На основание § 29, т. 2 от ПЗР на ЗМДВИП във връзка с §52 от ПЗР на ЗМДВИП давностните срокове се считат спрели да текат от 24.03.2020 г. до 22. 05.2020 г. (§13 от ПЗР на ЗИД на 33). Не изтеклата до момента на спирането част от давностния срок продължава да тече след изтичането на 7 дни от обнародването на ПЗР на ЗИД на 33, т.е. от 22.05.2020 г. това от своя страна означава, че по силата на закона давността е спряла за срок от 59 дни.

Давностният срок по процесното вземане е започнал да тече през 2021 г. след влизане в сила на Решение № 32-365565 от 13.12.2018 г., т.е. след приключване на действието на въпросните мерки. Това от своя страна означава, че спирането на давността е на база на чл. 171, ал.1, т. 4 ДОПК и към това спиране не се кумулира спирането по ЗМДВИП по време на извънредното положение.

За задълженията, произлезли с Решение № 32-365565 от 13.12.2018 г. на Агенция Митници, ТД

Митница Б., давностният срок е започнала да тече от 19.01.2021 г. и следва да изтече на 19.01.2026 г. Независимо от това, оспорващият е направил прибързано искането си до публичния изпълнител за прекратяване на изпълнителното производство в тази му част, тъй като същото е направено на 04.08.2025 г., когато давността не е била изтекла. Това не означава, че жалбоподателят е ограничен в правото си да поиска ново произнасяне от страна на публичния изпълнител.

По изложените съображения жалбата на „Гарантранс“ ООД е неоснователна и като такава не следва да се уважава.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание §2 от ДОПК вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130, 00 лв. или 66,47 евро

Воден от гореизложеното, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Гарантранс“ ООД срещу Решение № ПИ-300 от 05.09.2025 г. на директор на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите С. (ТД на НАП).

ОСЪЖДА „Гарантранс“ ООД, идентификационен номер , [улица]/10, Р., О., Република Ч. (“G.”, s.r.o., UIC: C., OstravaRadvanice, L. 1199/10, Czech Republic да заплати на Национална агенция за приходите разноски за настоящото производство в размер на 66, 47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента) евро.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: